

Seppo Apajalahti

**ELÄMÄN
SUOLAA
JA
LEIPÄÄ II**

Seppo Apajalahti

Elämän suolaa ja leipää II

Saarnoja vuosien varrelta

© 2024 Seppo Apajalahti

Kannen suunnittelu: Seppo Apajalahti

Sisuksen taitto: Seppo Apajalahti

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7184-6

JOHDANTO

Yli 45 vuotta pappina on jo jäänyt historiaan. Vuosien aikana on tullut saarnattua useissa kirkkoissa ja useilla paikkakunnilla. Tässä kokoelmassa useimmat saarnat on luonnollisesti pidetty Loviisan kirkossa, joka oli kirkkoni viimeiset virassa olleet vuoteni. Kirjasta kuitenkin löytyy myös joku saarna, joka on pidetty jo aiemmin Lieksassa sekä ystävyyssseurakunnissa Csömorissä Unkarissa ja Haapsalussa Virossa pidetytkin saarnat sivuilta löytyvät.

Kokoelmassa on myös eläkevuosina pidetyt kolme saarnaa Salpausselän seurakunnassa. Kaksi niistä on jääneet pitämättä omalla äänellä ALS taudin vietyä ääneni ja saarnat toteutin käyttäen apuvälineenä tablettia. Vaikka ääni katoaa, ajatus säilyy.

Minun ajattelussani raamattuluennot ja saarnat ovat kaksi eri asiaa. Saarnan tehtävänä on tavalla tai toisella liittyä ihmisen arkeen, tämän päivän elämään. Tästä syystä joistakin saarnoista voi löytää havaintoja vuosista, jolloin Suomeen virtasi paljon pakolaisia eri maista. Heidän kanssaan syntyi hyvä kontakti Loviisassa.

Uskoa Jumalaan ovat monet ihmiset kuvanneet kokemuksensa pohjalta. Tämä ei koske vain tämän ajan ihmisiä, se koskee yhtä lailla heitä, joiden tekstit on meille säilytetty Raamatun kansien väliin. Kaikki kokemukset elävät ajassa, niin tässä ajassa kuin historiassa.

Kokemuksia yhdistää kuitenkin yksi kokemus: Jumala on rakkaus. Meidän tehtävämme on jakaa tuota rakkautta.

JOULUN AIKAAN

HÄN ON TÄÄLLÄ TÄNÄÄN

1. Adventtisunnuntai

Mark. 11: 1-10

Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Betfageen ja Betaniaan Öljymäen rinteelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää tuolla näkyvään kylään. Heti kun te tulette sinne, te näette kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja tuokaa tänne. Jos joku kysyy, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin."

Opetuslapset lähtivät ja löysivät varsan, joka oli sidottu kujalle oven eteen. He ottivat sen. Paikalla olevat ihmiset kysyivät: "Mitä te oikein teette? Miksi te viette varsan?" He vastasivat niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä. He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen selkään, ja Jeesus nousi ratsaille. Monet levittivät vaatteitaan tielle, toiset taas lehviä, joita he katkoivat tienvarresta. Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja perässään, huusivat:

- Hoosianna!

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

*Siunattu isämme Daavidin valtakunta,
joka nyt tulee!
Hoosianna korkeuksissa!*

Hän on täällä tänään. Hän on Loviisassa. Hän on keskellämme.

Olisinko uskonut, jos olisin nähnyt? Olisinko uskonut, että edessäni on maailman Vapahtaja, Jumalan Poika, Herra, Pelastaja? Olisinko uskonut nähdessäni aikuisen miehen ratsastavan aasin varsan selässä? Näkyhän oli lähinnä naurettava. Ei ainakaan uskottava.

Hoosianna – ja ristiinnaulitse – huudot alkavat vuorotella Jerusalemin kaduilla. Ensin kiitellään – sitten kirotaan. Mielialat ja -piteet vaihtelevat.

Kuka hän on, joka saa mielet liikkeelle? Ihmiset ovat teiden varsilla levittelemässä vaatteita ja taittamassa palmun lehviä. Innostus on suurta. Innostuisinko mukana – vai jäisinkö varmuuden vuoksi kotiini omiin oloihini odottamaan, mitä tapahtuman pitää?

Noista tapahtumista on ehtinyt kulua aikaa melkein kaksituhatta vuotta. Emme puhu mistään sellaisesta, joka olisi eilen tapahtunut ja tänään uutinen ja huomenna unohdettu. Ei suinkaan – kun tänään kirkkoihin kokoonnutaan laulamaan tuttua hoosianna -hymniä – palataan johonkin kaksituhatta vuotta vanhaan. Yhä vielä – uudestaan ja uudestaan, vuosi toisensa jälkeen.

Ja yhä vielä hän saa mielet liikkeelle. Toiset uskovat – toiset eivät. Toiset ihastuvat – toiset vihastuvat. Merkillinen mies.

Yhä vielä on heitä, jotka kokevat, että elämä on saanut uuden sisällön, uuden suunnan – niin tai oikeastaan alkanut kokonaan uudelleen – tämän Jeesuksen tähden. Maailma on auennut uudella tavalla. Maailma ei olekaan suljettu oman mielen ja omien toiveiden maailma – vaan maailma on auki. Tämä on ihmeellinen todellisuus, jossa kaikille on tilaa.

Niin – ja yhä on heitä, joita puhe Jeesuksesta panee vihaksi. Älä häiritse rauhaani, et sovi minun maailmaani, mielipiteisiini, näkemyksiini. Haluan ennemmin elää maailmassa, jossa rajat pysyvät rajoina ja portit laitetaan kiinni kaikilta, jotka tavalla tai toisella ovat vieraita.

Jeesus ratsastaa portista sisälle kaupunkiin. Ratsastaa tietäen, että hänen tulonsa herättää ristiriidan.

Kun ajattelen kristillisen uskon ydintä – on kyse jostain muusta kuin vain mielipiteistä. Kun mietin uskon ydintä en ole ottamassa kantaa ensisijaisesti opetuksiin ja puheisiin. Niilläkin on paikkansa. Ennen muuta joudun saman asetelman eteen kuin kerran ihmiset Jerusalemin kaduilla. Kuka hän on? Mikä on minun suhteeni tähän henkilöön: Jeesus Nasaretilaiseen. Niin kuin hekin kauan sitten – olen kuullut paljon siitä, mitä hän opetti ja mitä hän teki.

BoD

9 789528 071846